

@DOW

ร่วมสร้างสังคมที่ยั่งยืนไปด้วยกัน

APR - JUN 2019 ISSUE 02

HOW CAN WE
SAVE THE WORLD
TOGETHER ?

@DOW
APR - JUN 2019
ISSUE 02

CONTENTS

03 ทักทาย

04 ดาวเด่น

PPP Plastic (พีพีพี พลาสติก)

รวมพลังทุกภาคส่วนเพื่อภารกิจกู้สิ่งแวดล้อม

08 ดาวรอบรู้

โตโรธี ฮอดจ์กิน

สตรีผู้ทำให้โลกรู้จักหน้าตาของเพนซิลลินและอินซูลิน

10 เพื่อนดาว

เพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้เครื่องสำอางด้วยเทคโนโลยีหอมุ่ม

12 ดาวสร้างสรรค์

Dow: Seek Together

14 ดาวสุข

The Family

16 รอบดวงดาว

ข่าวสารน่ารู้

18 ปลอดภัยสบายใจ

โลกร้อน ไรคร้อน ๆ

20 ดาวพาเที่ยว

Stamp Café

22 ดาวบันดลใจ

เคล็ดลับความสำเร็จของทีมคืออะไร

23 ดาวสนุก

คุณชอบอ่านอะไรใน @DOW

Dow Thailand

Dow Thailand

www.dow.com
/thailand

ที่ปรึกษา ฉัตรชัย เลื่อนผลเจริญชัย เดชา พาณิชยพิเชฐ Site Leadership Team BKK Leader Team
บรรณาธิการบริหาร ภรณ์ กองอมรกิจวิญญู **บรรณาธิการ** พรธิชา วงศ์ยานนาวา **ฝ่ายทรัพยากรบุคคล**
สุวิดา ศรียะพันธุ์ ญัฐภา พิศดาร รวิสุต ลิ้มบุญยประเสริฐ **ฝ่ายองค์กรสัมพันธ์** วชิราพร โพธิพงษ์
สุทธิพงษ์ โกรทินธาคม ดวงฤทัย ศรีสรานนท์ กมลวรรณ เจียมอุดม ลลิตา ทิศาดลดีด **ฝ่ายขายและ**
การตลาด ไพศาล เกตุภักดีกุล **Dow Recreation Club (DRC)** วันชัย พรเรื่องมณีกิจ (MTP) **ฝ่ายสิ่งแวดล้อม**
อาชีพอนามัย ความปลอดภัย และรัฐกิจสัมพันธ์ ชาตรี อินชิต รัชฎาภรณ์ นอกระโทก ปฐุมาวดี เอื้อวงศ์วสิน
ทีมอื่น ๆ ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ นครินทร์ พานทอง ฝ่ายธุรการ อังคณา ดีจิตร ฝ่ายกฎหมาย จิตยา สิริเบญจวงศ์

ออกแบบโดย: ฝ่าย Amarin Publishing Services บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
376 ถนนชัยพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170 โทรศัพท์ 0 2422 9000 ต่อ 1337, 1338
โทรสาร 0 2422 9091 อีเมล: aprint@amarin.co.th **แยกสีและพิมพ์ที่:** สายธุรกิจโรงพิมพ์ บริษัทอมรินทร์
พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน) 376 ถนนชัยพฤกษ์ แขวงตลิ่งชัน เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ 10170
โทรศัพท์ 0 2422 9000, 0 2882 1010 โทรสาร 0 2433 2742, 0 2434 1385 อีเมล: aprint@amarin.co.th

| เราทุกคนช่วยโลกใบนี้ได้

ดาวเคราะห์โลก คือ ดาวเคราะห์ในสุริยจักรวาลดวงเดียวที่มีสภาวะแวดล้อมเหมาะแก่การอยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิต นักวิทยาศาสตร์พยายามแสวงหาดวงดาวอื่น ๆ ในจักรวาลที่มีบรรยากาศเหมาะสมในการดำรงชีวิตเช่นเดียวกับโลก แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่มีการค้นพบดาวดวงใดที่มีคุณสมบัติดังกล่าว ดังนั้น...โลกหรือดาวเคราะห์สีฟ้าใบนี้ จึงเป็นที่อยู่อาศัยเพียงแห่งเดียวและแห่งสุดท้ายของสิ่งมีชีวิต

เมื่อการย้ายถิ่นที่อยู่ไปดาวดวงอื่นในอนาคตอันใกล้ยังไม่สามารถเป็นไปได้ ขณะเดียวกันสภาพแวดล้อมของโลกก็เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นภัยกับเผ่าพันธุ์ต่าง ๆ อย่างน่าใจหาย ทั้งอุณหภูมิของโลกที่ร้อนขึ้น พื้นที่สีเขียวที่น้อยลง การขาดแคลนน้ำสะอาด รวมไปถึงการมีขยะและสิ่งสกปรกปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม...แล้วเราจะหิบบินโลกที่ปนเปื้อนแบบนี้ให้แก่ลูกหลานเราในอนาคตเช่นนั้นหรือ

ในนิตยสาร @Dow ฉบับนี้ เราพาท่านไปรู้จักกับความพยายามเพื่อทำให้โลกใบนี้เป็นโลกที่น่าอยู่และสะอาดขึ้นอีกครั้ง อย่างโครงการพีพีที พลาสติก เรื่องราวของนักวิทยาศาสตร์ผู้หญิงที่ค้นพบนวัตกรรมมากมาย เทคโนโลยีเครื่องสำอางใหม่ ๆ การร่วมมือร่วมใจในการทำงาน และความหลากหลายของมนุษย์ในด้านต่าง ๆ ซึ่งโดยสรุปไม่ว่าจะเป็นเรื่องราวใดในฉบับนี้ก็ล้วนแต่พูดถึงการลงมือทำเพื่อสิ่งที่ดียิ่งขึ้นในอนาคตทั้งนั้น

**แล้วคุณล่ะ...ได้ลงมือทำอะไร
เพื่ออนาคตที่ดีขึ้นบ้างหรือยัง**

พรริษา วงศ์ยานนาวา
บรรณาธิการ

PPP PLASTIC

(พีพีพี พลาสติก)

รวมพลังทุกภาคส่วนเพื่อการกิจกู้สิ่งแวดล้อม

ปัญหาขยะเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจมากในขณะนี้ เพราะเริ่มส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์ทั้งด้านสุขภาพและด้านสังคม ขณะที่ทรัพยากรในโลกของเราลดลง การใช้ทรัพยากรแบบใช้แล้วทิ้งยิ่งทำให้เราเผชิญกับปัญหาที่เลวร้ายยิ่งขึ้น ไม่ใช่แค่เพียงขยะ แต่ยังหมายถึงความขาดแคลนและปัญหาอื่น ๆ ที่จะตามมาอีกมากมายด้วย

ดังนั้น การจัดการขยะให้กลับมาเป็นทรัพยากรอีกครั้งตามแนวทาง “เศรษฐกิจหมุนเวียน” หรือ “Circular Economy” จึงเป็นหนทางที่จะแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน เพราะไม่เพียงช่วยให้ใช้ทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่า แต่ยังช่วยสร้างมูลค่าให้กับทรัพยากรที่ใช้แล้วและสามารถสร้างอาชีพให้ผู้คนได้อีกมากมาย สร้างเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง ในขณะที่ช่วยจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาขยะให้ดีขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม เพราะเมื่อขยะกลายเป็นทรัพยากรที่มีค่าแล้ว ขยะก็จะไม่เป็นขยะอีกต่อไป และอาจกลายเป็นทองคำสำหรับใครหลาย ๆ คนที่รู้จักทำให้ขยะมีมูลค่าขึ้นมา

อย่างไรก็ตาม การสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อจัดการกับขยะ ไม่ใช่เรื่องที่ต้องการใด องค์กรหนึ่งหรือหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง สามารถจัดการได้เพียงลำพัง เพราะเส้นทาง ของการเกิดขยะและจัดการขยะเกี่ยวข้อง กับผู้บริโภคทุกคน ตั้งแต่เด็กถึงผู้ใหญ่ ตลอดจนผู้ผลิตสินค้าและวัตถุดิบต่าง ๆ รวมไปถึงหน่วยงานภาครัฐด้วย

นับเป็นโชคดีของประเทศไทย ที่ได้เกิด โครงการความร่วมมือระหว่างภาครัฐและ ภาคเอกชน ที่มีเป้าหมายเพื่อแก้ไขปัญหา ขยะอย่างยั่งยืนเป็นครั้งแรกในประเทศไทย และในภูมิภาคอาเซียนเลยก็ว่าได้ ซึ่งก็คือ “โครงการความร่วมมือภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม เพื่อจัดการพลาสติกและ ขยะอย่างยั่งยืน หรือเรียกสั้น ๆ ว่า พีพีพี พลาสติก (PPP Plastic)” นั่นเอง

@Dow ฉบับนี้ เรามีโอกาสพูดคุยกับตัวแทน ของกลุ่มบริษัท ดาว ประเทศไทย ซึ่งเป็น หนึ่งในผู้ริเริ่มโครงการนี้ และเป็นทีมงานที่ ร่วมกับภาคีเครือข่ายองค์กรต่าง ๆ ในการ ดำเนินโครงการอย่างเข้มข้น ทีมดาว นำโดย คุณสุพจน์ เกตุโตประการ - ผู้อำนวยการ ฝ่ายธุรกิจ คุณภรณ์ กองอมรภิญโญ - ผู้อำนวยการฝ่ายองค์กรสัมพันธ์ภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คุณประภรศน์ สุตะบุตร - รองผู้อำนวยการด้านความ เป็นเลิศทางธุรกิจ คุณธวัชชัย ตุงคะเวทย์ - วิศวกรผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิค และคุณ กมลวรรณ เจียมอุดม - ผู้เชี่ยวชาญฝ่าย องค์กรสัมพันธ์ มาเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ของ โครงการให้ได้เรียนรู้ร่วมกันในวันนี้

โครงการความร่วมมือภาครัฐ ภาค ธุรกิจ ภาคประชาสังคม เพื่อจัดการ พลาสติกและขยะอย่างยั่งยืน หรือ PPP Plastic เกิดขึ้นได้อย่างไร

คุณภรณ์: พีพีพี พลาสติก (PPP Plastic) เริ่มขึ้นจากการพูดคุยกันถึงปัญหาขยะและ สิ่งแวดล้อมของประเทศระหว่างคนสามคน ในช่วงปลายปี 2560 คือ ผู้บริหารสภา อุตสาหกรรมกลุ่มพลาสติก ผู้บริหารองค์กร ธุรกิจเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนหรือ TBCSD และผู้บริหารกลุ่มบริษัท ดาว ประเทศไทย ด้วยการมีเจตนารมณ์ที่จะร่วมมือกันช่วย ภาครัฐแก้ปัญหาขยะพลาสติกในประเทศไทย อย่างเป็นทางการ จึ่งได้นำแนวคิดความ ร่วมมือนี้ปรึกษาหารือกับสมาชิกของสภา

อุตสาหกรรมกลุ่มพลาสติกและกลุ่มปิโตรเคมี และสมาชิกขององค์กรธุรกิจเพื่อการพัฒนา อย่างเป็นที่ยั่งยืน (TBCSD) โดยได้รับการสนับสนุน จากบริษัทสมาชิกอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บริษัทเอสซีจี บริษัทพีทีทีจีซี และบริษัท ไออาร์พีซี ที่ได้แสดงเจตนารมณ์ที่จะ พัฒนาโครงการร่วมกันตั้งแต่ต้น อีกทั้ง ได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐ ได้แก่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย และกรุงเทพมหานคร จนสามารถ ก่อตั้ง “โครงการความร่วมมือภาครัฐ ภาคธุรกิจ และภาคประชาสังคม เพื่อจัดการ พลาสติกและขยะอย่างยั่งยืน” หรือ “พีพีพี พลาสติก (PPP Plastic)” ขึ้นได้สำเร็จ เมื่อ 5 มิถุนายน 2561 และมีภาคีเครือข่าย เข้าร่วมเป็นพันธมิตรเพิ่มเติมรวมทั้งสิ้น 15 องค์กรในวันนั้นเอง

โครงการความร่วมมือภาครัฐ ภาคธุรกิจ ภาคประชาสังคม เพื่อจัดการพลาสติกและขยะอย่างยั่งยืน หรือ Thailand PPP Plastic มีเป้าหมายอย่างไร

คุณสุพจน์: ย้อนกลับไปในอดีต พลาสติกถูกคิดค้นมาเพื่อทดแทนการใช้วัสดุอื่น ๆ หลายชนิดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ อีกทั้งช่วยในเรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น เช่น การใช้พลาสติกแทนกระป๋องดีบุกเพื่อประหยัดพลังงานและปลอดภัยกับสุขภาพผู้บริโภคมากขึ้น หรือใช้บรรจุอาหารเพื่อยืดอายุของอาหารให้นานขึ้น และช่วยให้เกิดความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้ผู้คนในโลกมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตามควรใช้อย่างเหมาะสมจะดีที่สุด และเมื่อใช้แล้วควรทิ้งแบบคัดแยกขยะ เพื่อนำพลาสติกเหล่านั้นกลับมาเข้ากระบวนการรีไซเคิล เพราะพลาสติกนั้นสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ เป็นทรัพยากรที่ใช้ได้ไม่รู้จบ ดังนั้น เราต้องวิเคราะห์ว่าอะไรคือการใช้ที่ไม่จำเป็นและอะไรจึงจำเป็น ตัวอย่างเช่น ปัญหาการขาดแคลนอาหาร พลาสติกเข้ามาช่วยตรงนี้ได้เพราะใช้ห่อหุ้มให้ผักหรือผลไม้สดสะอาดอยู่ได้นาน สามารถจัดส่งได้ไกลมากขึ้นและอยู่บนชั้นวางสินค้าได้นานขึ้น ขณะที่การซื้อสินค้าจากตลาดหรือร้านค้าต่าง ๆ หากทุกคนมีถุงที่ใช้ซ้ำได้ของตัวเองไปซื้อของก็จะช่วยลดการใช้ทรัพยากรอย่างไม่จำเป็นลงได้

คุณประนรรณ: โครงการ พีพีพี พลาสติกนี้ ปัจจุบันมีหน่วยงานมากกว่า 33 หน่วยงานที่ตั้งใจจะทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยกัน

ลดขยะพลาสติก โดยนำขยะพลาสติกเหล่านั้นกลับมาใช้ประโยชน์ด้วยหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ซึ่งต้องเริ่มต้นจากสิ่งที่สำคัญที่สุด คือ พฤติกรรมผู้บริโภค ต้องรู้จักการแยกขยะที่ถูกต้อง พร้อมกับพัฒนาระบบจัดการขยะที่สามารถเพิ่มมูลค่าให้ขยะได้ เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ซ้ำ การรีไซเคิล หรือนำไปผลิตเป็นสิ่งอื่นต่อไป ให้พลาสติกวนกลับมาใช้ซ้ำให้ได้มากที่สุด กระบวนการหมุนเวียนนำพลาสติกมาใช้ใหม่จะไม่สามารถเกิดขึ้นได้เลยหากไม่มีการคัดแยกขยะอย่างถูกวิธี

ความร่วมมือครั้งนี้ สำคัญต่อความสำเร็จในอนาคตอย่างไรบ้าง

คุณกรณิ: หลายองค์กรในหลายภาคส่วนต่างมีโครงการที่ช่วยเรื่องปัญหาขยะ แต่ด้วยความซับซ้อนของปัญหา และปริมาณขยะที่มีจำนวนมากเกินกว่าที่ใครคนใดคนหนึ่งหรือองค์กรใดองค์กรหนึ่งจะจัดการได้ เราจึงคิดว่าการสร้างความร่วมมือกันขึ้นเพื่อบริหารจัดการปัญหาให้ไปในทิศทางเดียวกัน

น่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด โดยการเชื่อมโยงความพยายามและกิจกรรมดี ๆ ของทุก ๆ หน่วยงานมาทำงานประสานกัน ขยายผลและต่อยอดด้วยกัน ทำให้แรงที่ทุกองค์กรลงไปมีประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงที่สุดในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบมากเช่นนี้

1 ปีที่ผ่านมา Thailand PPP Plastic ได้ทำอะไรไปแล้วบ้าง

คุณกมลวรรณ: ทีม พีพีพี พลาสติก ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนหลายบริษัทร่วมกันริเริ่มโมเดลเศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อจัดการขยะพลาสติกขึ้นในพื้นที่ต้นแบบ 2 พื้นที่คือ เขตคลองเตย จังหวัดกรุงเทพมหานคร และจังหวัดระยอง โดยร่วมกับจังหวัดระยอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ซึ่งมีเป้าหมายในการนำขยะพลาสติกมาใช้ประโยชน์ให้ได้ทั้งหมดและลดขยะพลาสติกที่จะไปหลุมฝังกลบให้เป็นศูนย์ในอีก 5 ปีข้างหน้า โดยเริ่มต้นจากการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมผู้บริโภค

คุณประนรรณ: โครงสร้างพื้นฐานในการคัดแยกและจัดเก็บขยะเป็นกุญแจสำคัญที่จะทำให้โมเดลทั้งสองประสบความสำเร็จ พีพีพี พลาสติก จึงต้องทำงานร่วมกันกับทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ช่วยเหลือด้านนี้ และในส่วนทีม พีพีพี พลาสติก เอง จะแสวงหาว่ามีเทคโนโลยีอะไรที่เข้ามาช่วยได้อีกบ้าง รวมทั้งการทำงานกับผู้ผลิตสินค้าต่าง ๆ ให้มีการออกแบบบรรจุภัณฑ์ที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ง่ายขึ้น และหากผู้บริโภคช่วยกันสนับสนุนสินค้าที่ผลิตขึ้นจากผลิตภัณฑ์รีไซเคิลก็จะช่วยได้เช่นกัน ต้องช่วยกันทุกคน ทุกฝ่าย

ทิศทางโครงการในปี 2019

คุณสุพจน์: การแก้ปัญหาขยะเริ่มจากการเปลี่ยนพฤติกรรมของเราทุกคนเท่านั้นเอง แต่ก็ไม่ง่าย และอาจต้องใช้เวลาเป็นหลักสิบปี หรืออาจเป็นทั้งเจเนอเรชันกว่าที่เราจะให้เห็นเป็นรูปธรรมจริงๆ ในปีนี้ 2 ของโครงการ นอกจากเรายังคงดำเนินงานต่อจากปีแรกแล้ว เราได้มีเพื่อน ๆ จากอีกหลากหลายองค์กรมาร่วมมือกันมากขึ้น เป็น 30 กว่าองค์กร ทั้งเอกชนและเอ็นจีโอ และได้ทำงานกับคณะอนุกรรมการบริหารจัดการขยะพลาสติก ภายใต้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อขับเคลื่อนแผนการจัดการขยะพลาสติกของประเทศไทยให้สำเร็จเป็นรูปธรรม

คุณรัชชัช: สำหรับบริษัท ดาว เองเรานำเทคโนโลยีถนนพลาสติกเข้ามาในปีแรก และได้เริ่มโครงการนำร่องกับภาคเอกชนไปแล้ว ในปีนี้เราเริ่มศึกษาความเป็นไปได้ในการนำพลาสติกเหลือใช้เหล่านั้นมาทำประโยชน์อื่น ๆ ว่าสามารถทำอะไรได้อีกบ้างที่ทั้งเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและช่วยแก้ปัญหานี้ได้ด้วย และร่วมกับสถาบันต่าง ๆ ทำการศึกษาเพิ่มเติมว่าช่วยให้

ถนนดีขึ้นได้อย่างไร มีผลกระทบต่อหรือไม่อย่างไร เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับทุกฝ่ายนำไปสู่การสร้างมาตรฐานของประเทศโดยการทดลองแก้ไขข้อบกพร่อง เพราะหากทำเป็นถนนสาธารณะได้จริง การหมุนเวียนขยะพลาสติกมาเป็นถนนก็จะช่วยให้พลาสติกใช้แล้วกลับเข้าสู่ระบบการใช้ประโยชน์ได้ปริมาณมากและไม่ต้องไปอยู่ในสิ่งแวดล้อมของเรา

บทบาทของกลุ่มบริษัท ดาว กับ พีพีพีพลาสติก (PPP Plastic)

คุณสุพจน์: พีพีพี พลาสติก เป็นโครงการที่หลาย ๆ คน หลาย ๆ องค์กร สนใจมาร่วมมือกัน ไม่ได้มีผลประโยชน์ทางธุรกิจใด ๆ ต่อกันเลย ดังนั้น ดาว เองก็อาสาที่จะทำงานกับทุกภาคีเครือข่ายเพื่อช่วยกันแก้ปัญหาขยะพลาสติกของประเทศและของโลกที่เราอยู่ด้วยกันนี้ พวกเราเชื่อในสิ่งเดียวกันว่า ความร่วมมืออย่างจริงจัง การแก้ปัญหาด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียน เป็นแนวทางที่จะช่วยให้สถานการณ์ขยะพลาสติกดีขึ้นได้อย่างยั่งยืนและเป็นรูปธรรม และเราทุกคนก็มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางกันคนละอย่าง ช่วยกัน

แก้ปัญหานี้ได้อย่างครบวงจร เราก็เป็น “อาสาสมัคร” คนหนึ่ง องค์กรหนึ่ง ที่จะมาร่วมทำงานนี้กับทุกคน ทุกองค์กร นั่นเอง

คุณประรศน์: หากมองในแง่ความยั่งยืน วิธีการใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนที่เล่ามาทั้งหมดคือวิธีการแก้ไขปัญหาคือทั่วโลกยอมรับ ซึ่ง PPP ก็คือแพลตฟอร์มหนึ่งที่จะช่วยให้หน่วยงานภาคีต่าง ๆ ดำเนินงานในส่วนของตัวเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายเดียวกันทั้งหมด ภาครัฐทำหน้าที่ปรับปรุงระบบขนส่ง และจัดเก็บขยะ ส่วนประชาชนก็ลดการใช้พลาสติกส่วนที่ไม่จำเป็น คัดแยกขยะพลาสติกอย่างถูกวิธี และทำงานเป็นเรื่องปกติในชีวิตประจำวัน ด้านผู้ประกอบการภาคเอกชนก็คิดค้นเรื่องเทคโนโลยีว่าจะทำอย่างไรให้วัตถุดิบในการผลิตสินค้าจำนวนกลับมาใช้ใหม่ได้ ทำอย่างไรจะสามารถเรียกวัสดุเหล่านั้นกลับมาสู่ระบบได้ง่ายขึ้น ถ้าทุกกิจกรรมสามารถบรรลุเป้าหมายได้ ในอนาคตปัญหาเหล่านี้อาจสิ้นสุดลงและไม่กลับมาเกิดอีก และ ดาว จะเข้าไปมีบทบาทช่วยขับเคลื่อนร่วมกับหน่วยงานภาคีเครือข่ายและภาครัฐนั่นเอง

“

เมื่อจบบทสนทนาแล้ว เราสรุปได้ว่าท้ายที่สุดปัญหาขยะและพลาสติกไม่ใช่น้ำที่ของใครคนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่หน้าที่ของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน หรือผู้ผลิตพลาสติกเท่านั้น เพราะทุกคนมีส่วนร่วมในปัญหาจึงต้องมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาด้วย การร่วมแรงร่วมใจใช้ความรู้ความสามารถเฉพาะทางของแต่ละคน แต่ละองค์กร ย่อมสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงได้ ด้วยการเริ่มในจุดเล็ก ๆ จากพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของเรา ช่วยกันคนละไม้คนละมือก็เกิดความสำเร็จได้ในที่สุด

”

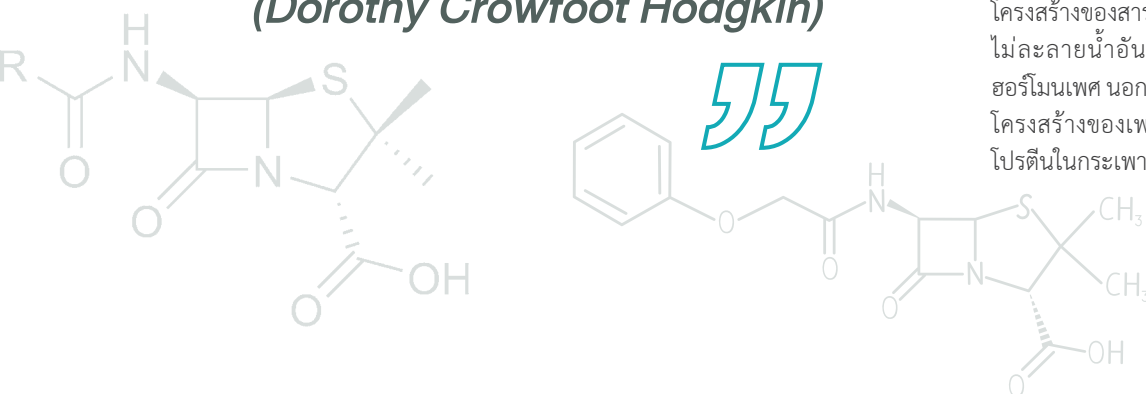

โดโรธี ฮอดจ์กิน

สตรีผู้ทำให้โลกรู้จักหน้าตาของเพนิซิลลินและอินซูลิน

ในช่วงกลางคริสต์ศตวรรษที่ 20 ผู้หญิงไม่ได้มีสิทธิเท่าเทียมกับผู้ชายเช่นในปัจจุบัน ทั้งเรื่อง การเรียนหนังสือ การประกอบอาชีพ การเลือกตั้ง และอีกหลายประเด็นทางสังคม กระนั้น ก็ยังมีนักวิทยาศาสตร์หญิงคนหนึ่งที่สามารถค้นพบโครงสร้างของสารชีวโมเลกุลที่สำคัญ โดยการใช้รังสีเอกซ์ จนได้รับรางวัลโนเบลสาขาเคมี รวมทั้งเป็นสมาชิกของราชสมาคมแห่งลอนดอน และได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงอีกด้วย

ชื่อของเธอคือ **โดโรธี โครว์ฟุต ฮอดจ์กิน** (Dorothy Crowfoot Hodgkin)

โดโรธี เกิดเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม ค.ศ. 1910 ณ กรุงไคร้ ประเทศอียิปต์ เธอเป็นลูกสาวคนโต ในบรรดาพี่น้องสี่คนของจอห์น วินเทอร์ โครว์ฟุต (John Winter Crowfoot) และมอลลี โครว์ฟุต (ชื่อเต็มคือ Grace Mary Crowfoot แต่ครอบครัวเรียกเธอสั้น ๆ ว่า Molly)

โดโรธีเดินทางมาเรียนที่อังกฤษ แม้จะอยู่ห่างไกลจากบุพการี แต่เธอก็ได้รับการสนับสนุนให้ค้นคว้าในสิ่งที่เธอสนใจมาตั้งแต่อายุได้ 10 ขวบ นั่นคือ เรื่องราวของผลึก ซึ่งเป็นสิ่งที่กำหนดชะตาชีวิตของเธอในอนาคต

ระหว่างที่จอห์น พ่อของเธอดำรงตำแหน่งเป็น ผู้ดูแลด้านการศึกษาของประเทศซูดาน เขาได้ ผลักดันให้ลูกสาวเรียนหนังสือในโรงเรียนท้องถิ่น ร่วมกับผู้ชาย ต่อมาใน ค.ศ. 1921 โดโรธีเป็นหนึ่งในเด็กหญิงเพียงสองคนของ Sir John Leman High School ประเทศอังกฤษ ที่ได้เรียน วิชาเคมีในโรงเรียน และด้วยความช่วยเหลือจาก ครูใหญ่ของโรงเรียน Leman ที่ตีวีวิชาภาษา ละตินให้เธอเป็นพิเศษเพื่อสอบเข้ามหาวิทยาลัย ออกซฟอร์ด (University of Oxford) ทำให้เธอ สามารถสอบเข้าเรียนในสาขาวิชาเคมีที่วิทยาลัย ซอมเมอร์วิลล์ (Somerville College) มหาวิทยาลัย ออกซฟอร์ดได้ โดโรธีจบการศึกษาด้วยเกียรตินิยม อันดับหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้หญิงคนที่สามที่ได้รับรางวัลนี้ และเธอเป็นหนึ่งในไม่กี่คนในยุคนั้นที่ศึกษาผลึก ของสารอินทรีย์จากการเลี้ยวเบนของรังสีเอกซ์ (X-ray Crystallography)

รังสีเอกซ์เป็นคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่มีความยาวคลื่น ไกล่เคียงกับช่องว่างระหว่างอะตอม เมื่อเราฉาย รังสีเอกซ์ไปยังผลึกของสาร มันจะเลี้ยวเบน กระจายออกไปเกิดภาพบนฉาก สารประกอบ แต่ละชนิดมีจำนวนอะตอมและช่องว่างระหว่าง อะตอมต่างกัน ทำให้เกิดภาพที่มีลักษณะเฉพาะ ของสารนั้น ๆ ซึ่งนักวิทยาศาสตร์จะคำนวณย้อน กลับมาหาว่าโครงสร้างสามมิติของผลึกที่ต้องการ ศึกษา นั้นเป็นอย่างไรกันแน่

การเป็นผู้บุกเบิกวิทยาการใหม่ๆ ช่วยเบิกทางให้โดโรธี เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ที่มหาวิทยาลัย เคมบริดจ์ โดยเธอต้องอดทนงานวิจัยไปศึกษา โครงสร้างของสารจำพวกสเตอรอยด์ ซึ่งเป็นสาร ไม่ละลายน้ำอันเป็นส่วนประกอบสำคัญของ ฮอรโมนเพศ นอกจากนี้ เธอยังมีส่วนในการศึกษา โครงสร้างของเพปซิน (Pepsin) เอนไซม์ย่อย โปรตีนในกระเพาะอาหารของเราอีกด้วย

ใน ค.ศ. 1934 โดโรธีกลับเข้ามาทำงานในวิทยาลัยฮอเมอร์วิลล์อีกครั้ง ที่นี้เป็นหนึ่งในไม่กี่วิทยาลัยของออกซฟอร์ดที่รองรับนักวิทยาศาสตร์หญิง หนึ่งในลูกศิษย์คนสำคัญของโดโรธี ได้แก่ มาร์กาเร็ต แทตเชอร์ (Margaret Thatcher) อดีตนายกรัฐมนตรีหญิงเหล็กแห่งสหราชอาณาจักร

โดโรธีแต่งงานกับนักประวัติศาสตร์ โทมัส ฮอดจกิน (Thomas Hodgkin) ทั้งคู่มีกุลด้วยกันสามคน หลังจากคลอดลูกคนแรก โดโรธีเกิดอาการติดเชื้อมาทำให้เป็นโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ (Rheumatoid Arthritis) ซึ่งตอนนั้นเธอมีอายุ 28 ปี ทำให้ข้อต่อบริเวณมือของเธออักเสบจนผิดรูปร่าง แต่นั่นก็ไม่ใช่อะไรของโดโรธีที่จะไม่ทำวิจัยต่อ เธอยังคงมุ่งมั่นจัดการกับผลึกสารอินทรีย์ต่อไป

เดิมทีโดโรธีตั้งใจจะศึกษาโครงสร้างของฮอริโมนอินซูลินที่เป็นตัวควบคุมระดับน้ำตาลในกระแสเลือด แต่โครงการนี้ก็ต้องพับไว้ชั่วคราวเมื่อเธอได้รับการติดต่อจาก ฮาวเวิร์ด ฟลอรี่ (Howard Florey) นักพยาธิวิทยาชาวออสเตรเลีย ให้มาร่วมทีมศึกษาโครงสร้างของยาเพนิซิลลิน (Penicillin) ยาปฏิชีวนะขนานเอกของโลกในยุคนั้น

เพนิซิลลินเป็นสารที่ไม่เลกุลมีขนาดใหญ่ที่สุดเท่าที่เคยได้รับการศึกษาด้วยรังสีเอกซ์ในสมัยนั้น ความสำเร็จของโดโรธีในการหาโครงสร้างของเพนิซิลลินใน ค.ศ. 1945 ทำให้นักเคมีหลายข้อสงสัยที่มีมาโดยตลอด นอกจากนี้ยังทำให้เธอได้รับการเลือกตั้งเข้าไปเป็นสมาชิกของราชสมาคมแห่งลอนดอน (The Royal Society of London for Improving Natural Knowledge เรียกสั้น ๆ ว่า Royal Society) ใน ค.ศ. 1947

ต่อมา โดโรธีค้นพบโครงสร้างของวิตามินบี 12 โดยอาศัยคอมพิวเตอร์มาช่วยในการคิดคำนวณ

ผลงานทั้งหมดที่ผ่านมาทำให้โดโรธีได้รับรางวัลโนเบล (Nobel Prize) สาขาเคมี ใน ค.ศ. 1964 และหลังจากนั้นเพียงปีเดียวเธอก็ได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ Order of Merit จากสมเด็จพระราชินีแห่งอังกฤษ ซึ่งเป็นระดับชั้นสูงที่มอบให้แก่ผู้ที่ประสบความสำเร็จทางด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ เธอเป็นผู้หญิงคนที่สองถัดจากฟลอเรนซ์ นิงดิงเกิล (Florence Nightingale) ที่ได้รับเกียรตินี้ โดยทั้งสองเวลาห่างกันเกือบ 60 ปี นับจาก ค.ศ. 1907 ที่ Nightingale ได้รับ และเธอยังเป็นผู้หญิงคนแรกและคนเดียวที่ได้รับเหรียญ Copley Medal จากราชสมาคมแห่งลอนดอนเพื่อเชิดชูเกียรติผู้ที่ประสบความสำเร็จในการค้นคว้าวิจัยด้านวิทยาศาสตร์อีกด้วย

ในที่สุดโครงสร้างของอินซูลินก็ได้รับการค้นพบใน ค.ศ. 1969 นับเป็นเวลา 34 ปีหลังจากที่โดโรธีถ่ายภาพผลึกของอินซูลินด้วยรังสีเอกซ์เป็นครั้งแรก สาเหตุที่ความสำเร็จนี้มาถึงล่าช้าเพราะต้องรอคอมพิวเตอร์กำลังประมวลผลสูงเกิดขึ้นมาเสียก่อน

นักวิทยาศาสตร์ เพื่อสันติภาพ

หลังจากที่โดโรธีประสบความสำเร็จสูงสุดในวงการวิทยาศาสตร์แล้ว เธอก็หันมาทำงานด้านพัฒนาวิทยาศาสตร์และการศึกษาในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศจีนและอินเดีย รวมทั้งพัฒนาความสัมพันธ์และการปลดอาวุธระหว่างโลกตะวันตกกับโลกตะวันออก

เมื่อโลกเข้าสู่ยุคสงครามเย็น โดโรธีก็ไม่รอช้าที่จะเข้ามาเป็นประธานการประชุมพักวอด้วยวิทยาศาสตร์และกิจการโลก (Pugwash Conferences on Science and World Affairs) ตั้งแต่ ค.ศ. 1975 - 1988 ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากคำประกาศเจตนารัสเซลล์-ไอน์สไตน์ (Russell-Einstein Manifesto) นักวิทยาศาสตร์ทั่วโลกต่างร่วมกันส่งเสียงเรียกร้องให้เกิดกระบวนการสันติภาพการปลดอาวุธนิวเคลียร์และระเบิดไฮโดรเจนเพื่อส่งเสริมความมั่นคงระหว่างประเทศ

การเคลื่อนไหวทางสังคมที่ผ่านมามีทำให้รัฐบาลโซเวียตตัดสินใจมอบรางวัลสันติภาพเลนิน (Lenin Peace Prize) แต่โดโรธีใน ค.ศ. 1987 โดโรธีน่าจะยังคงมีบทบาทสำคัญด้านการพัฒนาสังคมและวงการผลึกศาสตร์ต่อไปเรื่อย ๆ หากไม่เพราะความเจ็บปวดจากโรคไขข้อและความชรา ที่ทำให้เธอต้องยุติบทบาทหน้าที่เพื่อสาธารณสุขและการเข้าร่วมประชุมวิชาการไปในที่สุด

โดโรธี ฮอดจกิน เสียชีวิตลงในวันที่ 29 กรกฎาคม ค.ศ. 1994 จากภาวะเส้นโลหิตในสมองแตก ที่ประเทศอังกฤษ

แม้จะเป็นถึงนักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบล และนักกิจกรรมเพื่อสันติภาพ แต่ถ้อยคำและกิริยาที่นุ่มนวลถ่อมตัวของโดโรธีก็ทำให้เธอเป็นที่รักของเพื่อนร่วมงาน และเป็นแรงบันดาลใจของลูกศิษย์ของเธอเสมอมา

อ้างอิง

<https://www.britannica.com/biography/Dorothy-Hodgkin>

<https://www.sciencehistory.org/his.../dorothy-crowfoot-hodgkin>

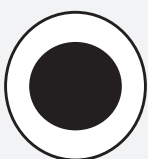

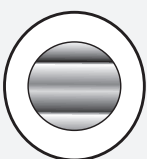
เพิ่มคุณค่าและมูลค่าให้เครื่องสำอาง ด้วยเทคโนโลยีห่อหุ้ม

เคยสงสัยกันบ้างไหมนะว่าเครื่องสำอางที่บอกว่ามีสารคอลลาเจน วิตามินซี สารกันแดด สารที่ทำให้หน้ายกรกระชับ สารเหล่านี้บรรจุลงในเครื่องสำอางได้อย่างไร ใช้ตามปริมาณที่บอกไว้ข้างกล่องจะให้ผลดีดังโฆษณาได้จริงหรือไม่ นวัตกรรมอะไรที่ช่วยให้เครื่องสำอางออกฤทธิ์ได้ตามที่ผู้ผลิตต้องการ เรามารู้จักนวัตกรรม “เทคโนโลยีห่อหุ้ม (Encapsulation Technology)” ที่เป็นคำตอบของคำถามเหล่านี้ ด้วยความรู้ดี ๆ จาก ศาสตราจารย์ ดร. เกสัชกรหญิงมาลิน อังสุรังษี ที่นำมามอบให้กัน

เทคโนโลยีห่อหุ้ม (Encapsulation Technology) เป็นกระบวนการกักเก็บสารสำคัญหรือส่วนผสมของสารเหล่านี้ไว้เป็นส่วนแกน (Core) ภายในวัสดุที่เป็นเปลือกหุ้ม (Shell) วัสดุห่อหุ้มนี้อาจมีชั้นเดียวหรือหลายชั้น เพื่อช่วยเพิ่มคุณสมบัติของสารที่ถูกกักเก็บให้ดีขึ้น สารที่ถูกกักเก็บส่วนใหญ่เป็นของเหลว แต่อาจเป็นอนุภาคของแข็งหรือก๊าซก็ได้ อนุภาคที่ได้จากเทคโนโลยีชนิดนี้ มีตั้งแต่ขนาดเล็กไม่กี่ไมโครเมตรที่มองไม่เห็นด้วยตาเปล่าจนถึงขนาดเป็นมิลลิเมตรที่ตาเปล่าเห็นได้ เทคโนโลยีห่อหุ้มสามารถประยุกต์ใช้ในวงการต่าง ๆ เช่น สี อาหาร ยา เครื่องสำอาง โดยอาจอยู่ในรูปของไมโครแคปซูล (Microcapsule) และไมโครสเฟียร์ (Microsphere) ลักษณะอนุภาคทั้งสองแบบที่กักเก็บสารสถานะต่าง ๆ ไว้

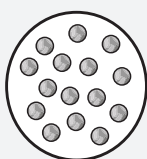
Microcapsule with solid core

Microcapsule with non-solid core

Microcapsule with solid microdomains/nanodomains

Microcapsule with non-solid microdomains/nanodomains

Microsphere with molecular mix of matrix and encapsulated agent

📄 ลักษณะของไมโครแคปซูล และไมโครสเฟียร์ที่กักเก็บ หรือห่อหุ้มสารสถานะต่าง ๆ ไว้

ในวงการเครื่องสำอาง เทคโนโลยีห่อหุ้ม จะช่วยสร้างจุดเด่น จุดขาย เพิ่มคุณค่า รวมทั้งมูลค่า ให้กับผลิตภัณฑ์ โดยส่วนผสมสำคัญ ในเครื่องสำอางที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ได้รับความเชื่อถือและความนิยมคือสารออกฤทธิ์ ซึ่งพบว่ามีความเข้มข้นสูง ทั้งที่ได้จากการสังเคราะห์และสารจากธรรมชาติ อาจอยู่ในรูปสารเดี่ยวบริสุทธิ์ เช่น วิตามิน ซี (Vitamin C) สารเชิงซ้อน เช่น คอลลาเจน (Collagen) รวมทั้งสารผสมที่รู้จักประกอบ เช่น ไตรเมทิลซิลิโอสิลิเกต (และ) โพลีพรอพิล ซิลิโอสซิลิเกต (Trimethylsiloxysilicate (and) Polypropylsilsesquioxane) และไม่รู้องค์ประกอบ เช่น ไฮโดรไลซ์ ซอย โปรตีน (Hydrolyzed Soy Protein) สารเหล่านี้ มีคุณสมบัติต่าง ๆ ที่สามารถเลือกนำมาใช้ในสูตรตามความต้องการ แต่บางครั้ง พบปัญหา เช่น มีสีเข้มไป มีกลิ่นฉุนไป ดูโบราณไม่ทันสมัยจนผู้บริโภคไม่ยอมรับ บางสารถูกทำลายจากภาวะแวดล้อมง่าย จนขาดความคงตัว บางครั้งก็หมดฤทธิ์เร็วเกินไป ทำให้ต้องใช้ซ้ำบ่อย (ใช้หมดไปหลายขวดแล้วยังไม่เห็นผล) หรือไม่สามรถซึมผ่านผิวหนังเพราะโมเลกุลใหญ่เกินไป จนไม่แสดงฤทธิ์ตามที่ต้องการ ไม่สามารถเข้าสู่เป้าหมายการออกฤทธิ์ได้เต็มที่เพราะ บางส่วนถูกทำลายก่อน จนออกฤทธิ์ไม่ได้หรือไม่ได้

ด้วยเหตุนี้ จึงมีการใช้เทคโนโลยีห่อหุ้มเพื่อช่วยให้สารที่มีข้อด้อยข้างต้นมีคุณสมบัติดีขึ้น เช่น ช่วยทำให้สีและกลิ่นที่ไม่ต้องการลดลง ภาพลักษณ์ดูทันสมัยขึ้น ความคงตัวเพิ่มขึ้น การออกฤทธิ์นานขึ้น การซึมผ่านผิวหนังดีขึ้น การออกฤทธิ์ในเป้าหมายแม่นยำขึ้น

เทคโนโลยีห่อหุ้มที่ใช้ในวงการเครื่องสำอางมีหลากหลายชนิด ขึ้นกับชนิดของสารที่ถูกกักเก็บ เช่น ของแข็งมีขี้ขี้ ชนิดของอนุภาคห่อหุ้มที่อยากได้ เช่น รูปร่างไอโซม (Niosome) และวัตถุประสงค์ที่ต้องการประยุกต์ใช้ เช่น ออกฤทธิ์ได้นานขึ้น ทำให้มีสูตรเตรียมวัสดุห่อหุ้มและวิธีการที่ต่างกันไป ตัวอย่างสารที่ใช้เพื่อดักจับและเคลือบผิวกักเก็บสารเป็นวัสดุห่อหุ้มมีกลุ่มไขมัน เช่น ฟอสโฟลิพิด (Phospholipid) และพอลิเมอร์ (Polymer) ทั้งชนิดธรรมชาติและสังเคราะห์ เช่น โซเดียม อัลจิเนต (Sodium Alginate) เอธิลเซลลูโลส (Ethyl Cellulose) พอลิไวนิล แอลกอฮอล์ (Polyvinyl Alcohol) ส่วนตัวอย่างวิธีการเตรียมมีทั้งวิธีทางเคมี เช่น การทำให้ไม่ละลาย (Insolubilisation) วิธีทางกายภาพ-เคมี เช่น การแยกชั้นน้ำและตัวทำละลายอินทรีย์ (Aqueous and Organic Phase Separation) และวิธีทางกายภาพ เช่น การใช้ไฟฟ้าสถิต (Electrostatic) โดยอนุภาคขนาดเล็กที่เตรียมได้จากเทคโนโลยีห่อหุ้มมีหลายชนิด อย่างในภาพด้านล่างเป็นตัวอย่างเป็นไอโซม ซึ่งเป็นอนุภาคที่มีวัสดุห่อหุ้มส่วนใหญ่เตรียมจากส่วนผสมของสารลดแรงตึงผิวไม่มีขี้ขี้ (Non-ionic Surfactant) และคอเลสเตอรอล (Cholesterol) โดยมีวิธีการเตรียมหลายวิธี เช่น วิธีการฉีดอีเธอร์ (Ether Injection Method)

การกักเก็บสารสกัดสมุนไพร ในรูปบิโอโซมเปรียบเทียบกับสารสกัด ที่ไม่ได้กักเก็บ และรูปลักษณะ ของบิโอโซมภายใต้กล้องจุลทรรศน์

การใช้เทคโนโลยีห่อหุ้มยังสามารถสร้างนวัตกรรมให้กับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางได้ด้วย สำหรับอนุภาคกักเก็บสารขนาดใหญ่ที่ตาเห็นได้นั้น นอกจากทำให้เครื่องสำอางมีคุณสมบัติดีขึ้นตามที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ยังช่วยเสริมให้เครื่องสำอางซึ่งมีส่วนผสมของอนุภาคนี้มีลักษณะ น่าสนใจขึ้น เพราะอนุภาคดังกล่าวสามารถเตรียมเป็นรูปร่างและสีต่าง ๆ เพื่อดึงดูดความสนใจได้ เช่น รูปทรงกลม (Bead) เส้น (Thread) กลีบดอกไม้ (Petal) หรือกระทั่งสองสีในอนุภาคเดียวกัน (Duo-color)

จะเห็นว่าเทคโนโลยีห่อหุ้มสามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหาข้อด้อยหรือช่วยพัฒนาคุณสมบัติของสารสำคัญที่ใช้ในเครื่องสำอาง ทั้งยังสามารถสร้างนวัตกรรมให้เกิดขึ้นในผลิตภัณฑ์ เพราะเครื่องสำอางซึ่งมีส่วนผสมของอนุภาคที่ได้จากเทคโนโลยีห่อหุ้ม จะมีคุณสมบัติโดดเด่น และแตกต่าง เช่น อนุภาคกักเก็บกลิ่นหอมที่ติดทนนานกว่าปกติ รูปลักษณ์หรือสีที่น่าสนใจ ทำให้มีจุดขายช่วยดึงดูดลูกค้าเพิ่มขึ้น และเพิ่มประสิทธิภาพให้เครื่องสำอางออกฤทธิ์ตามที่ต้องการได้มากขึ้นอีกด้วย

Seek Together™

ดาว: คิดค้น เพื่อก้าว ไปด้วยกัน

เมื่อเมษายนที่ผ่านมา บริษัท ดาว ทั่วโลก ได้ปรับภาพลักษณ์ขององค์กรใหม่ หลังจากการแยกธุรกิจออกจาก ดาว ดูปองท์ (Dow DuPont) วันนี้ นิตยสาร @Dow ของเราได้เชิญ คุณกรณ์ กองอมรภิญโญ ผู้อำนวยการ ฝ่ายองค์กรสัมพันธ์ ภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้ กลุ่มบริษัท ดาว ประเทศไทย มาขยายความให้เราได้ ทราบกันว่าแบรนด์ใหม่นี้คืออะไรและ เป็นอย่างไร

Q: อยากให้เล่าเรื่องแบรนด์ Dow ใหม่ว่าเป็นอย่างไร

A: หลังจากที่บริษัท ดาว ได้รวมกิจการกับบริษัท ดูปองท์ และแยกออกเป็น 3 แผนกธุรกิจ ซึ่งวันนี้ แผนกธุรกิจวัสดุศาสตร์ หรือ “Materials Science Division” ก็ได้แยกออกมาเป็นบริษัท ดาว อีกครั้งหนึ่งอย่างเป็นทางการ และได้เข้าตลาดหุ้นที่นิวยอร์กในชื่อของ “Dow” ไปเมื่อวันที่ 1 เมษายนที่ผ่านมา ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้เริ่มใช้แบรนด์ Dow ใหม่นั่นเอง

วันนี้ เราได้เปลี่ยนจาก “ดาว เคมีคอล” เป็น “ดาว” แต่เรายังคงใช้สัญลักษณ์รูปสี่เหลี่ยมข้าวหลามตัดสีแดงและมีคำว่า Dow อยู่ตรงกลางเหมือนเดิม ซึ่งพวกเราเรียกกันว่าสัญลักษณ์ “ดาว ไดมอนด์”

นอกจากนี้ เราก็ได้เปิดตัวแบรนด์ไลน์ (Brandline) ใหม่ คือ “Seek Together” หรือ “คิดค้นเพื่อก้าวไปด้วยกัน” เพราะเราทุกคนที่นี่เชื่อในพลังของความร่วมมือกัน เราเชื่อว่า ถ้าเราทำงานเพียงลำพัง เราก็คงจะบรรลุผลสำเร็จได้ในระดับหนึ่ง แต่เมื่อใดที่เราได้ร่วมมือกัน ไม่ว่าจะกับพนักงาน กับลูกค้า กับชุมชน กับภาครัฐ หรือกับใคร ๆ ก็จะทำให้เราเข้าใจซึ่งกันและกันดีขึ้น สามารถร่วมกันคิดค้นและสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ตอบโจทย์ในทุก ๆ ด้านมากขึ้น รวมทั้งทำให้ทุกคนก้าวหน้าไปด้วยกันได้อย่างยั่งยืนอีกด้วย

Q: Dow ใหม่แตกต่างกับแบรนด์เก่าอย่างไรบ้าง

A: โลโก้ของเราไม่ได้เปลี่ยนไป เรายังคงใช้โลโก้ดาวที่เราใช้มาแล้วมากกว่า 100 ปี แต่ที่เปลี่ยนไปคือ เราต้องการสื่อสารให้ชัดเจนขึ้นว่า Dow มุ่งมั่นในการเป็นพันธมิตร คู่ค้า คู่คิด ของลูกค้าเรา ของชุมชน และของทุก ๆ คน อย่างอ่อนน้อมถ่อมตน พร้อมทั้งจะรับฟังในขณะเดียวกันเราก็มุ่งมั่นใช้ความเชี่ยวชาญและพลังความคิดสร้างสรรค์ของเรามาผนวกกับจุดแข็งของคนอื่น ๆ เพื่อสร้างนวัตกรรมชั้นนำที่ช่วยให้ลูกค้าและผู้บริโภคได้สินค้าและผลิตภัณฑ์ที่ไม่เพียง

ตอบโจทย์ความต้องการของเขา แต่ยังคงช่วยตอบโจทย์ความยั่งยืนของโลกใบนี้ด้วย ด้วยการมีแบรนด์ไลน์ “Seek Together” เพิ่มขึ้นมา

Q: แบนด์ไลน์ “Seek Together” นี้ เป็นแคมเปญใหม่ของบริษัท ดาว ใช่หรือไม่

A: แบนด์ไลน์ “Seek Together” หรือ “คิดค้นเพื่อก้าวไปด้วยกัน” นี้ ไม่ได้เป็นแค่แคมเปญหรือ tagline ที่ใช้โฆษณาอย่างที่เราเห็นกันทั่วไป แต่ว่าเป็นส่วนหนึ่งของแบรนด์ Dow ใหม่ เพื่อสื่อสารปณิธาน

ขององค์กรที่ว่า “เราจะเติบโตด้วยการเป็นบริษัทด้านวัสดุศาสตร์ที่มีนวัตกรรม เข้าใจลูกค้า ยอมรับความหลากหลาย และมีความยั่งยืนมากที่สุดในโลก” ดังนั้น “Seek Together” จึงเป็นสิ่งที่เน้นย้ำคุณค่าของความร่วมมือเพื่อส่งมอบนวัตกรรมให้แก่ลูกค้าของเราเอง และเป็นการส่งสารไปยังพวกเราทุกคนในองค์กรให้ทำงานร่วมมือกันทั้งภายในองค์กรและกับลูกค้าเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ซึ่งคือการสร้างสรรค์นวัตกรรมที่ดียิ่งขึ้นให้แก่ลูกค้าของเราและโลกของเรานั่นเอง

THE FAMILY

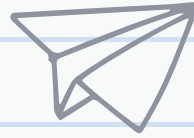
“

ครอบครัวเป็นพื้นฐานสำคัญในการสร้างพลเมืองที่ดีให้แก่สังคม ความรักเป็นอนุภาพทรงพลังที่ยดอียงครอบครัวให้ดำรงอยู่ด้วยกัน ทำให้เราเข้าใจคนอื่น เรียนรู้การเสียสละ เต็มใจแบ่งปันความสุข ความสดใส ความร่าเริง ให้แก่คนที่เรารัก และพร้อมให้อภัยเมื่อพลั้งพลาด

การเดินทางของอนุภาพความรักที่หลั่งรินอย่างท่วมท้นส่งประกายวิบวาวจับใจของครอบครัวหนึ่ง สวยงามจนคอสมินด์ดาวสูงต้องท่อนำความสุขในแบบฉบับครอบครัวของคุณ Jarrod Trusler, Market Development Manager - SE Asia มาพูดคุยและเล่าให้ฟังกันค่ะ

”

Q: คิดอย่างไรถึงอยากมีลูกตั้งแต่อายุไม่มากนัก

A: ในกรณีของครอบครัวผม เราสองคนอยากมีลูกตั้งแต่แรกอยู่แล้ว แต่เป็นเรื่องที่ไม่ง่ายเลยและไม่สามารถเร่งเวลาให้มีลูกอย่างรวดเร็วได้ ความพยายามที่จะมีลูกของเราสองคนเป็นเรื่องที่ต้องวางแผนมาเป็นอย่างดี ต้องคิดทุกขั้นตอนอย่างละเอียด ดังนั้น เราจึงคิดว่าควรเริ่มกระบวนการการมีลูกตั้งแต่เรายังอายุน้อยดีกว่า และเป็นความโชคดีมาก ๆ ของเราทั้งคู่ที่การดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้มีลูกและการเป็นพ่อคนครั้งแรกของเราราบรื่นปราศจากอุปสรรค นี่ก็เป็นสาเหตุให้เรากลายเป็นพ่อคนตั้งแต่อายุสามสิบต้น ๆ ครับ

Q: ตอนนี้ลูกสาวอายุเท่าไรแล้วคะ เลี้ยงง่ายไหม ตอนกลางคืนยังตื่นมาร้องไห้กลางดึกไหม คุณมีวิธีรับมืออย่างไร ตอนเรอตื่นมากลางดึก แล้วอะไรคือสิ่งท้าทายที่สุดสำหรับการมีลูกคะ

A: เอลล่า (Ella) คือชื่อของลูกสาวของเราครับ ตอนนี้อายุสี่เดือนแล้ว (สัมภาษณ์ในเดือนมิถุนายน) เวลาผ่านไปเร็วมาก ๆ เลยครับ ลูกสาวผมไม่ได้เลี้ยงยากแต่ก็ไม่ได้เป็นเด็กเลี้ยงง่ายเช่นกัน การเลี้ยงลูกเป็นงานที่ต้องทำตลอดเวลา 24 ชั่วโมง แบบไม่มีวันหยุดและไม่มีเวลาพัก สิ่งที่ยากที่สุดสำหรับผมตอนนี้คือการปรับตารางชีวิตใหม่และต้องทำตัวให้ชินกับการนอนไม่เพียงพอครับ

เราสองคนโชคดีมาก เพราะเรื่องการร้องไห้ที่เอลล่ามักจะร้องเมื่อเธอเหนื่อยหรือหิวเท่านั้น ซึ่งง่ายสำหรับเรามากเพราะเพียงแค่นอนหรือกอดนอนลูกก็โอเคแล้ว แต่มีบ้างนาน ๆ ครั้งที่ไม่รู้ว่าทำอะไรก็ไม่ช่วยให้ลูกหยุดร้อง ตอนนั้นเราต้องทำทุกอย่างทั้งร้องเพลง เต้น อุ้ม กอด พาเดิน พยายามคิดหาวิธีการอะไรก็ได้ที่ทำให้ลูกหยุดร้องนะครับ ^^

Q: ใครเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการเลี้ยงลูกคะ คุณสองคนได้แบ่งหน้าที่กันไหมว่าใครต้องทำอะไร เมื่อไร อย่างไร

A: คาซุโอะ (Kazuo) สามีมองผมจะเป็นผู้ดูแลลูกเป็นหลักครับ เขาเป็นคนกำหนดตารางเวลาของลูกว่าจะนอนกี่โมง เล่นตอนกี่โมง และทานข้าวตอนกี่โมง เพราะเขาอยู่กับลูกตลอด ส่วนผมจะรับช่วงดูแลและใช้เวลาอยู่กับลูกในช่วงกลางคืนและวันหยุด ซึ่งเราสองคนไม่ได้กำหนดตายตัวว่าจะเลี้ยงดูลูกอย่างไร ผมคิดว่าเป็นการทำไปตามสัญชาตญาณของการเป็นพ่อแม่ที่ต้องเข้าใจลูกมากกว่า เมื่อลูกร้องไห้ ต้องพอรู้ว่าร้องเพราะอะไร และเป็นการตอบสนองลูกให้ดีที่สุดในเวลาที่ต้องการมากกว่า

Q: คุณสองคนเคยมีความคิดเห็นไม่ตรงกันเรื่องการเลี้ยงลูกบ้างไหมคะ

A: ตอนนี้อะไรก็ไม่มีครับ แต่ผมก็รู้ว่าในอนาคตอาจมีบ้างตอนที่ลูกโตกว่านี้ ตอนนี้เราสองคนยังมีความคิดเหมือนกันอยู่ ยกเว้นการเถียงกันตอนตีหนึ่งว่าใครต้องลุกมาขนนมให้ลูกครับ

Q: ภายุดเรื่องความคาดหวังในชีวิตกันบ้างดีกว่า ก่อนมีลูกและหลังมีลูกนี้ความคาดหวังต่างกันไหมคะ

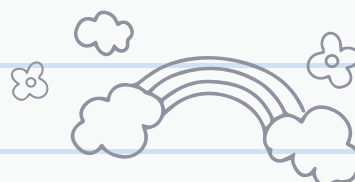
A: ก่อนที่เอลล่าจะเกิดนี่ก็มีคนมาเล่าให้เราสองคนฟังเยอะมากว่าชีวิตของเราสองคนจะเปลี่ยนไปอย่างไรบ้างหลังมีลูก ทั้งในด้านดีและไม่ดี เช่น การต้องตื่นกลางดึกและนอนไม่พอ เมื่อต้องเดินทางไปทำงานไกล ๆ จะคิดถึงลูกขนาดไหน และเรื่องอื่น ๆ อีกเยอะ แต่เราก็คิดไม่ออกหรอกว่าจะเป็นยังไง จะรู้สึกอย่างไร จนกระทั่งลูกเกิด ไม่ว่าจะคิดมาก่อนหน้านี้ยังไงก็ไม่เหมือนกับประสบการณ์จริง สิ่งที่คุณอื่นเล่ามานะไม่ผิดเลยนะ แต่เมื่อคุณมีลูก ความหมายในชีวิตทุกอย่างเปลี่ยนไปหมดจริง ๆ ผมเปลี่ยนเป็นคนละคนจากเมื่อก่อนเลยตั้งแต่มีลูก ตอนนี้ลูกเป็นสิ่งที่ผลักดันให้เราสองคนทำงานหนักขึ้น และพยายามจะเป็นมนุษย์ที่ดีขึ้นเพื่อเขา

Q: ตอนนี้คุณกลัวหรือกังวลเรื่องลูกในเรื่องไหนที่สุดคะ

A: การที่ลูกเติบโตขึ้นมาเป็นคนที่มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ คือสิ่งที่เราสองคนต้องการมากที่สุดครับ อะไรก็ตามที่จะทำให้ลูกไม่มีความสุขคือสิ่งที่เรากังวล แต่เราสองคนก็รู้ว่าเราควบคุมทุกอย่างในชีวิตไม่ได้หรอก สิ่งที่เราทำได้คือสนับสนุน ส่งเสริม ให้กำลังใจ ดูแล และรักลูกอย่างสุดกำลังที่เราจะทำได้ ที่เหลือก็หวังว่าเธอจะมีชีวิตที่สมบูรณ์

Q: ในอีก 10 ปีข้างหน้า คุณมองตัวเองว่าจะเป็นอย่างไรคะ

A: ถ้าผมถูกถามคำถามนี้เมื่อ 10 ปีที่แล้ว ผมก็คงคิดไม่ถึงเหมือนกันว่าในวันนี้ผมได้มีโอกาสแต่งงานกับรักแท้หนึ่งเดียวในชีวิต มีลูกสาวแสนน่ารัก มีหมาแสนรู้ ทำงานอยู่เมืองไทย ผมก็ได้แต่หวังว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า การเดินทางของผมจะเต็มเปี่ยมไปด้วยความทรงจำและประสบการณ์ดี ๆ และครอบครัวของเรามีสุขภาพที่แข็งแรงและเปี่ยมสุข

ดาว จับมือเครือข่าย PPP Plastic สนับสนุนการกิจจัดการขยะพลาสติกอย่างยั่งยืน

ดาว จับมือภาคีเครือข่ายองค์กรภาครัฐและเอกชน PPP Plastic แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับความก้าวหน้าครบรอบหนึ่งปี พร้อมร่วมประกาศเจตนารมณ์สนับสนุนการกิจจัดการพลาสติกและขยะอย่างยั่งยืนในปีที่สอง ชูแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) มุ่งให้ความรู้แก่สังคมเพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้พลาสติก ให้ผู้บริโภคสามารถแยกขยะจากต้นทาง ขับเคลื่อนสู่เป้าหมายการนำพลาสติกกลับมาใช้ประโยชน์ให้ได้ 100% ในปี 2570

ดาว ร่วมแบ่งปันประสบการณ์ และองค์ความรู้ “ทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตให้สำเร็จ” ในงาน TEP Forum 2019

ดาว ร่วมแบ่งปันองค์ความรู้ “ทักษะสมองเพื่อจัดการชีวิตให้สำเร็จ” หรือ Executive Functions (EF) และประสบการณ์การนำองค์ความรู้ EF ไปขยายผลภายใต้โครงการ ดาว-อีเอฟ พัฒนาเยาวชนสู่ความสำเร็จ เพื่อระยองผาสุก ในการพูดคุยประเด็นหัวข้อ “ร่วมระดมสมองเพื่อออกแบบแนวทางสู่การเปลี่ยนแปลง” ภายในงาน TEP Forum 2019 “ภูมิทัศน์ใหม่การศึกษา: เส้นทางพัฒนาสมรรถนะเด็กไทย (New Education Landscape: Pathway to Build New Competencies for All Thai Children)” ซึ่งจัดขึ้นโดยภาคีเพื่อการศึกษาไทย ณ อาคารไทยพาณิชย์ สำนักงานใหญ่ กรุงเทพฯ

ดาว มอบรางวัล WE Are Innovators ส่งเสริมเยาวชนไทย พัฒนานวัตกรรมเพื่อสังคมที่ยั่งยืน

ดาว มอบรางวัล WE Are Innovators ให้กับโรงเรียนดำรงราษฎร์สงเคราะห์ จังหวัดเชียงราย นำโดย นายส่งศักดิ์ เทพดวงแก้ว ผู้อำนวยการโรงเรียน พร้อมทั้งคุณครูและนักเรียนเจ้าของโครงการวิทยาศาสตร์ “แผ่นอนุบาลกล้วยไม้จากสมบัติการดูดซับน้ำของไบโอเซลลูโลสที่ผลิตจากเปลือกสับปะรด (Bio-Cellulose Sheets From Pineapple Peel Waste for Orchid Nursery)” ซึ่งนำเปลือกสับปะรดที่เป็นขยะจากภาคเกษตรกรรมในท้องถิ่นมาสร้างประโยชน์ โดยคณะครูและนักเรียนได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกไปศึกษาดูงานและทำกิจกรรมเพื่อสังคม ณ ประเทศเคนยา ระหว่างวันที่ 28 มิถุนายน - 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2562

ดาว ร่วมเสวนาในงาน LGBTI Inclusion in the Workplace: The Next Diversity Challenge for Thailand เนื่องใน International Day Against Homophobia, Transphobia, and Biphobia (IDAHOT)

สถานทูตเนเธอร์แลนด์ ร่วมกับ Sasin Sustainability & Entrepreneurship Center แห่งสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ OUT BKK จัดงาน LGBT Business Conference on IDAHOT Day ซึ่งในงานนี้ กลุ่มบริษัท ดาว ประเทศไทย เข้าร่วมเป็นวิทยากรในหัวข้อ “Panel with HR Directors from Bangkok” โดยคุณศิริพร เพื่องมารยาท ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล เล่าถึงบรรยากาศการทำงานและนโยบายการปฏิบัติต่อทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน และการเผยแพร่ความเข้าใจความหลากหลายของเพศสภาพและความแตกต่างอื่น ๆ ซึ่งเป็นนโยบายหลักที่บริษัทและพนักงานของ ดาว ทุกคนปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน

**DOW CHARITY RUN 2019 ชวน
นักวิ่งร่วมรักษ์โลก ปรับใช้เศรษฐกิจ
หมุนเวียนในชีวิตประจำวัน**

ดาว จัดโครงการ “DOW CHARITY RUN 2019” วิ่งเพื่อสุขภาพ เรียนรู้รักษ์โลก ส่งเสริมสุขภาพประชาชนควบคู่การเรียนรู้การบริหารจัดการขยะภายใต้หลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ตอบโจทย์สังคมสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน จัดกิจกรรมชวนนักวิ่งใช้บริการรถสาธารณะ พกพากระบอกน้ำลดการใช้แก้วพลาสติก นำกล่องบรรจุภัณฑ์อาหารไปใช้ซ้ำ พร้อมร่วมกับคู่ค้าทางธุรกิจนำรายได้จากการจัดงานโดยไม่หักค่าใช้จ่ายรวม 1,500,000 บาท มอบแก่สภาการศึกษา เพื่อสนับสนุนโครงการคัดแยกขยะตามถังแยกขยะ ปากแห้ง-เพดานโหว่ และความพิการอื่น

**ดาว สนับสนุน SMEs สู่อุตสาหกรรม
เศรษฐกิจหมุนเวียน เพื่อปรับการ
ผลิตเป็นมิตรสิ่งแวดล้อม**

ดาว ร่วมกับกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และสถาบันพลาสติก เปิดตัวโครงการ “ดาว เพื่ออุตสาหกรรมยั่งยืนปี 2562” เพื่อสนับสนุนให้วิสาหกิจขนาดกลางและย่อม (SMEs) นำแนวคิด Circular Economy และ Internet of Things (IoT) มาปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตอย่างยั่งยืน พร้อมก้าวสู่ Industry 4.0 โดยเริ่มนำร่องกับ 10 SMEs ในกลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติกและอาหาร

**พนักงานอาสาสมัครหนังสือให้แก่
นักเรียนและครูในโครงการ “น้ำดื่ม
สะอาดกาชาด-ดาว เพื่อนักเรียน”**

ดาว ร่วมกับ สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย ร่วมให้ความรู้เรื่องสุขอนามัย วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ แก่ครูและนักเรียนในโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ “น้ำดื่มสะอาดกาชาด-ดาว เพื่อนักเรียน” โดยได้จัดกิจกรรมให้ความรู้แก่โรงเรียนในโครงการไปแล้วจำนวน 20 โรงเรียน ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นครสวรรค์ นครนายก และชัยนาท มีนักเรียนได้รับความรู้และขวดน้ำพกพาไปแล้วกว่า 1,200 คน

**“ย่อเพื่อง่าย” ดาว ประเทศไทย หนุนสร้างครูวิทยาศาสตร์รุ่นใหม่
ผ่านการทดลองเคมีแบบย่อส่วน โครงการห้องเรียนเคมีดาว**

กลุ่มบริษัท ดาว ประเทศไทย ร่วมกับสมาคมเคมีแห่งประเทศไทย เดินหน้าส่งเสริมศักยภาพครูวิทยาศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ผ่านการอบรม “เทคนิคปฏิบัติการเคมีแบบย่อส่วน (Small Scale Chemistry Laboratory)” ภายใต้โครงการ “ห้องเรียนเคมีดาว” ส่งเสริมให้ครูที่เข้าอบรมส่งต่อองค์ความรู้

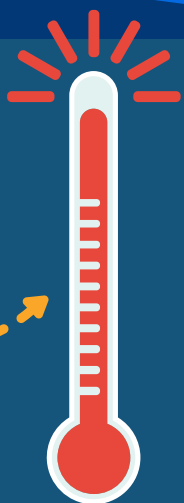
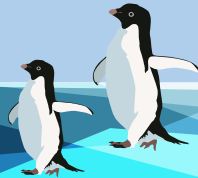
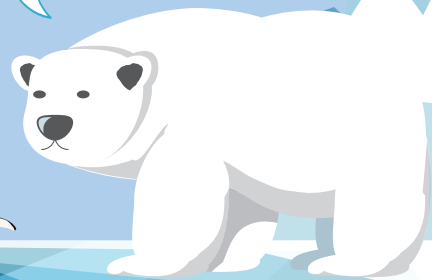
สู่นักเรียน เพื่อสร้างนักวิทยาศาสตร์รุ่นใหม่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ ล่าสุดขยายผลการอบรมสู่รุ่นที่ 6 ณ ห้อง 207 อาคารมหามกุฏ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีครูทั่วประเทศจำนวน 200 คน เข้ารับการอบรม

ทำให้ปัจจุบันมีครูที่เข้าร่วมอบรมในโครงการฯ แล้ว 1,200 คน เป็นประโยชน์แก่นักเรียนมากกว่า 65,000 คน ย้ำข้อดีของการทดลองเคมีแบบย่อส่วน ที่มีความปลอดภัย ประหยัด ใช้สารเคมีน้อย เวลาทดลองสั้น และลดภาระการจัดของเสียที่เกิดจากการทดลอง

โลกร้อน โรคร้อนๆ

โลกร้อน โรคร้อน ๆ มาแล้วจ้า หันไปทางไหนมีแต่เสียงบ่นร้อนจิ้ง แต่ยิ่งเรา روشن ยิ่งเปิดแอร์ใช้ไฟ โลกก็ยิ่งร้อนขึ้นไปอีกนะเธอ เพราะข้อมูลของ International Energy Agency (IEA) ระบุว่าในปี 2016 มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ขึ้นสู่บรรยากาศอันเกิดจากการผลิตไฟฟ้าและความร้อนเป็นส่วนอยู่ราว 42% เซียวนะเธอ ถึงตอนนี้โดยรวมภาวะโลกร้อนก็ยังไม่มิตีที่ว่าอะไรจะทุเลาลงไปง่าย ๆ ป้าลองรวบรวมข้อมูลดูว่าในด้านของสุขภาพ มีอะไรที่กระทบประชากรโลกกันบ้าง ตามมาตุกันจ๊ะ

40°C

อากาศร้อนรุนแรง

แหม ไม่ต้องบอกก็ได้ใช่ไหมคะ แต่ต้องห่วงเป็นพิเศษสำหรับคนที่มีความเสี่ยงของโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคทางเดินหายใจ และผู้สูงอายุ ตามที่เราได้ยินข่าวเรื่องคลื่นความร้อนในต่างประเทศบ่อย ๆ สำหรับบ้านเราเอง เดียวนี้ในหลายพื้นที่ในหน้าร้อนก็มีอุณหภูมิสูงถึง 40 องศาเซลเซียส ต้องระวังเป็นพิเศษกับโรคลมแดด ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตได้เช่นกัน

ภัยพิบัติธรรมชาติ

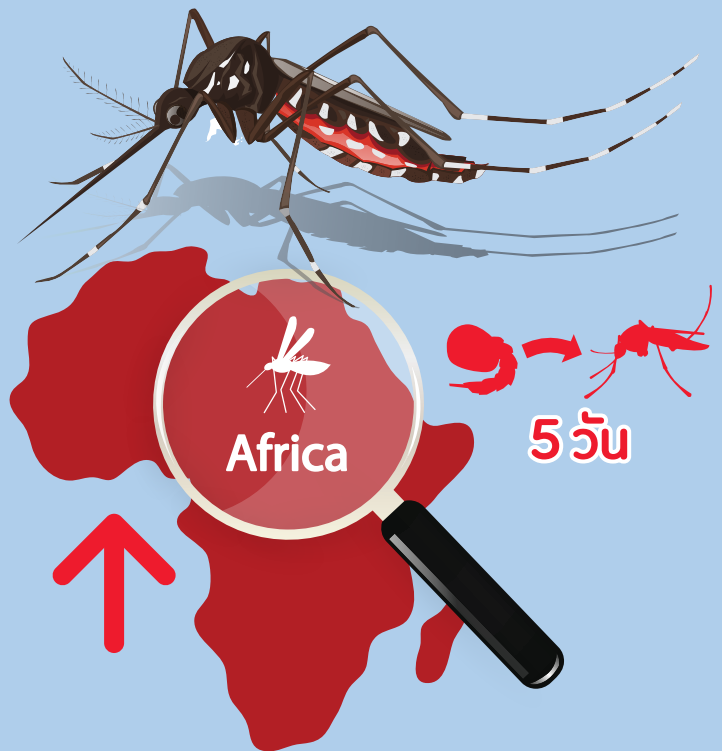
ในช่วง 60 ปีที่ผ่านมา ภัยพิบัติทางธรรมชาติสูงขึ้นประมาณสามเท่าตัว ระดับน้ำทะเลสูงขึ้นทำให้เกิดน้ำท่วม โดยเฉพาะประชากรที่อยู่ใกล้ทะเลอาจต้องมีการอพยพที่อยู่ รูปแบบของฝนที่เปลี่ยนไปยังทำให้เกิดปัญหาทรัพยากรน้ำ เกิดภัยแล้งมากขึ้น ทั้งในเชิงความถี่และความรุนแรง

โรคติดเชื่อ

คาดการณ์ว่าโรคมะลาเรียจะทวีความรุนแรงขึ้นเนื่องจากยุงก้นปล่องขยายพันธุ์ได้มากขึ้น โดยเฉพาะกับเด็กเล็กในทวีปแอฟริกา ส่วนโรคไข้เลือดออกก็มีอัตราการเกิดขึ้นเช่นกัน ภาวะโลกร้อนทำให้วงจรชีวิตของยุงลายเปลี่ยนไป คาร์บอนไดออกไซด์ในน้ำที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ลูกน้ำยุงลายฟักตัวเร็วขึ้น จาก 7 วันกลายเป็น 5 วัน และจากเดิมที่ยุงลายออกหากินเฉพาะในตอนกลางคืน แต่ภาวะโลกร้อนทำให้ยุงลายออกหากินในช่วงกลางวันด้วย ซึ่งแต่ก่อนมีแค่ยุงรำคาญที่ออกหากินในเวลานี้ การควบคุมโรคจึงยากขึ้นกว่าเดิม

ที่ร้ายกว่านั้นก็คือไวรัสเดงกี (Dengue Virus) ซึ่งเป็นไวรัสที่ทำให้เกิดโรคไข้เลือดออกนั้น แต่เดิมมีอยู่เฉพาะในยุงลายตัวเมีย เพราะการที่ยุงลายจะติดไวรัสเดงกีได้ ยุงต้องไปกัดคนที่เป็ยไข้เลือดออกและรับไวรัสชนิดนั้นมาเท่านั้น แต่ตอนนี้พบว่าไวรัสเดงกีในยุงลายตัวผู้ด้วย จึงเกิดข้อสงสัยว่าทำไมยุงลายตัวผู้มีไวรัสนี้ เพราะอย่างที่เรารู้กันว่ายุงลายที่กินเลือดคนนั้นมีแต่ยุงตัวเมีย และนักวิจัยก็ได้พบว่าเหตุเกิดจากแม่ยุงที่มีไวรัสเดงกี ถ่ายทอดไวรัสนี้ให้แก่ยุงตัวผู้ตั้งแต่เกิด เพราะพบไวรัสเดงกีนี้ในลูกน้ำยุงลายด้วย

ยุงลายตัวผู้ที่มีไวรัสเดงกี เวลาที่ไปผสมพันธุ์กับตัวเมียจะแพร่ไวรัสนี้ผ่านทางน้ำเชื้อไปติดตัวเมีย และยุงลายตัวผู้สามารถผสมพันธุ์ได้หลายครั้ง ทำให้เชื้อไวรัสนี้แพร่กระจายไปเร็วขึ้นกว่าเดิมและยังถ่ายทอดไปยังลูกของมันได้อีกด้วย พอได้รู้แบบนี้จึงไม่สงสัยเลยว่าทำไมโรคไข้เลือดออกถึงได้ระบาดหนักขึ้น เราควรช่วยกันทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ของมันให้มากที่สุด ดูเหมือนว่ายุงลายจะปรับตัวได้ดีเหลือเกินกับภาวะโลกร้อนที่เป็นอยู่ในตอนนี้

เป็นอย่างไรกันบ้างคะ อยากให้ช่วยกันตระหนัก แต่อย่าเพิ่งตระหนักจนเกินไปนะคะ ขอเพียงเราทุกคนในฐานะสมาชิกของประชากรโลก ปรับพฤติกรรมมารบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ตระหนักและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า เชื่อว่าโลกจะต้องดีขึ้น เพื่อเป็นบ้านที่น่าอยู่ของลูกหลานเราต่อไปอีกนานแสนนานนะคะ

ที่มา :

<https://www.iea.org/statistics/co2emissions/>

<https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/climate-change-and-health>

Stamp Café

Owv Passion Your Quality

อาคารสีดำสไตล์ลอฟท์ริมถนนพยุหะ เส้นทางเลียบชายฝั่งหาดพยุหะเหนือทะเลระยอง ดูโดดเด่นและสะดุดตาว่าอาคารทุกหลังในบริเวณนั้น มองผ่าน ๆ บางคนอาจคิดว่าเป็นบ้านพักตากอากาศ แต่ความจริงแล้ว เบื้องหลังกระจกหน้าต่างสีดำของอาคารหลังนี้คือคาเฟ่สุดคูลที่อบอวลไปด้วยกลิ่นกาแฟสด ๆ ขนมเค้ก และอาหารโฮมเมดรสชาติเยี่ยม ที่ชื่อว่า “Stamp Café”

คุณแนน - อภนิษฐ์ ธรรมพิทักษ์พงษ์ วิศวกรฝ่ายผลิต และคุณปัฐ - ปัฐมาวดี เอื้อวงศ์สิน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม สองสาวจากกลุ่มบริษัท ดาว ประเทศไทย ได้อาสาเป็นไกด์พาเรามาทำความรู้จักกับร้านกาแฟแห่งนี้ หลังจากที่ตั้งสองได้แวะเวียนมาที่นี่บ่อยครั้งจนตัดสินใจและยกให้เป็นหนึ่งในร้านต้องลองประจำอำเภอบ้านฉางจังหวัดระยอง

“เรารู้จักร้านแอสตัมป์ คาเฟ่จากคำแนะนำของรุ่นพี่ที่ทำงานคนหนึ่ง ตอนแรกเราชอบบรรยากาศภายในร้าน รู้สึกว่าเขาตกแต่งสวย โดยเฉพาะการติดกระจกที่ทำให้ร้านดูโปร่งโล่ง มองออกไปก็เห็นหาดและทะเลอยู่ไกล ๆ แต่หลังจากที่ได้ลองชิมกาแฟของทางร้าน ที่มีรสชาติเข้มข้นและหอมมาก พวกเราก็เริ่มติดใจและชักชวนกันมาดื่มกาแฟบ้าง

กินอาหารบ้าง” คุณแนนเล่าถึงความประทับใจที่มีต่อแอสตัมป์ คาเฟ่ ซึ่งเปิดมาตั้งแต่ต้นปี 2561 เริ่มต้นจากความตั้งใจของเจ้าของร้านที่หลงใหลรสชาติของกาแฟจนอยากเปิดร้านเพื่อแบ่งปันรสชาติอันละเมียดละไมที่บรรจงคัดสรรเองมาให้ทุกคนได้ลิ้มลอง โดยใช้เมล็ดกาแฟนำเข้าจากต่างประเทศทั้งหมด เลือกเป็นกาแฟคั่วกลางที่ให้รสกลมกล่อม เข้มกำลังดี ไม่ขมหรือเปรี้ยวเกินไป สามารถปรับรสชาติให้ละมุนได้ง่าย ทั้งสำหรับคนชอบกาแฟติดหวานและติดขม

คุณปัฐพูดถึงเมนูโปรดของทั้งสองให้ฟังว่า “เราสองคนชอบดื่มลาเต้เหมือนกัน แนนเขาไม่ชอบกาแฟที่มีรสขม ก็จะสั่งลาเต้ใสวานิลลาไซรัป รสชาติออกหวานนิด ๆ ส่วนปัฐชอบกาแฟรสเข้ม ก็จะเป็นลาเต้ที่ไม่เติมไซรัปเลย”

นอกจากรสชาติกาแฟที่ถูกปากแล้ว จุดเด่นอีกอย่างของร้านคือความใส่ใจของเจ้าของร้านที่มีต่อกาแฟทุกแก้ว คอยแนะนำที่มาของกาแฟและวิธีการชงที่สามารถดึงรสชาติของเมล็ดกาแฟนั้น ๆ ให้ได้ดีที่สุด ซึ่งเป็นอีกหนึ่งความประทับใจที่คุณแนนและคุณปัฐอยากเชิญชวนให้ทุกคนมาที่ร้านนี้ หรือถ้าใครไม่ชอบดื่มกาแฟ ทางร้านก็มีน้ำผลไม้คั้นสดและเมนูเครื่องดื่มอื่น ๆ ไว้บริการด้วย เช่น ช็อกโกแลตลาเต้

นมคาราเมล มีทชะลาเต้ รวมถึงอาหารสไตล์ไทยและอิตาเลียน ที่เน้นกลิ่นรส จากวัตถุดิบสดใหม่แบบต้นตำรับ ประุงรสชาติด้วยเกลือ น้ำตาล พริกไทยเท่านั้น มีหลายเมนูน่าลิ้มลอง เช่น พิซซ่าหน้าฮาวายเียน หน้าผักโขมเบคอน ซีซาร์สลัด สปาเกตตี้กุ้ง ทอดมันปลาอินทรี ผัดกะเพรากุ้ง เป็นต้น

ส่วนเมนูเด็ดที่คุณแนนและคุณปัฐแนะนำ ได้แก่ เต้าหู้ทอด ที่มีความกรอบนอก นุ่มใน และเปิดนมควีน เนื้อเปิดหั่นชิ้นนมควีน รสชาติอร่อยไม่เหมือนใคร และถ้าอยากกินต้องโทรศัพท์มาสอบถามล่วงหน้า เพราะไม่ได้มีให้ชิมกันทุกวัน ต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของวัตถุดิบ ที่ทางร้านการันตีว่าส่วนใหญ่เน้นปลูกเอง ใช้เอง และตั้งใจลงมือทำอาหารเองทั้งหมด หากอิมของคาวแล้วก็ตบท้ายสวย ๆ ด้วยเค้กโฮมเมดอร่อย ๆ กินคู่กับกาแฟอุ่น ๆ อีกสักแก้ว เรียกได้ว่าแสมตมปี คาเฟ่ เป็นร้านที่ครบทั้งบรรยากาศดี ๆ และเมนูแสนอร่อย ไม่ว่าจะป็นมือหนักหรือมือเบา ๆ ก็น่าแวะมาเยือนที่นี้สักครั้ง รับรองจะติดใจจนต้องกลับมาอีก

1. คุณแนน - อกนิษฐ์ ธรรมพิทักษ์พงษ์ วิศกรฉายผลิต โรงงานผลิตเบ็ดพลาสติกโพลีเอทิลีน
 2. คุณปัฐ - ปฐมาวดี เอื้องวงศ์วิน ผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพสัตว์อุตสาหกรรม ฝ่ายสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัย ความปลอดภัย และรัฐกิจสัมพันธ์

เคล็ดลับความสำเร็จของทีมคืออะไร

หลายคนอาจเคยสงสัยว่า ทำไมทีมบางทีมถึงสามารถคิดนอกกรอบ นำเสนอไอเดียสดใหม่ ประดิษฐ์นวัตกรรมสุดล้ำ หรือพัฒนามิติใหม่ในการทำธุรกิจจนนำไปสู่ความสำเร็จอย่างไม่เคยมีมาก่อนได้ ทีมเหล่านั้นมีเคล็ดลับอะไร

การวิจัยจากหลากหลายสถาบันพบว่า ความสำเร็จของทีมส่วนหนึ่งเกิดจากการสร้างทีมที่มีความหลากหลายของบุคลากรและเปิดโอกาสให้สมาชิกในทีมนั้นนำความแตกต่างมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด นิตยสาร Forbes ซึ่งเป็นนิตยสารธุรกิจชื่อดังของอเมริกาเคยระบุไว้ในบทความทางอินเทอร์เน็ตเมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2561 ว่า ทีมที่ประกอบด้วยบุคลากรที่มีความหลากหลายสามารถสร้างรายได้ให้กับองค์กรได้มากกว่า 19 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่บริษัทที่ปรึกษาชื่อดังอย่าง McKinsey & Company เขียนไว้ในบทความเมื่อเดือนมกราคมปี 2558 ว่าองค์กรที่ประกอบไปด้วยบุคลากรที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติและชาติพันธุ์สามารถสร้างผลตอบแทนได้มากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ และ 15 เปอร์เซ็นต์ เมื่อในทีมมีสมาชิกต่างเพศ

ทั้งนี้ ความหลากหลายไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่เพศหรือชาติพันธุ์ แต่ความหลากหลายในทีม นั้นมาจากการรวมตัวกันของหลายเจเนอเรชัน วัฒนธรรม ความเชี่ยวชาญ อาชีพ และอื่น ๆ อีกมากมาย ยกตัวอย่างเช่น น้อง ๆ อาจสร้างทีมที่หลากหลายในโรงเรียนจากการรวมตัวกันของเพื่อนที่เล่นกีฬาต่างชนิดหรือชอบกิจกรรมนอกเวลาที่แตกต่างกัน หรืออาจสร้างทีมที่มีทั้งเพื่อน สายวิทย์ สายศิลป์ และสายวิชาชีพ

▶ ทีมที่มีความหลากหลายได้อย่างไร?

เมื่อสมาชิกในทีมแบ่งปันข้อมูล ประสบการณ์ และความคิด ทีมจะได้ข้อมูลที่แตกต่างมากมาย มีมุมมองที่กว้างขึ้นและมีความเข้าใจคนจากหลากหลายกลุ่มมากกว่าทีมที่มีสมาชิกเหมือน ๆ กัน และนั่นคือที่มาของความสร้างสรรค์และนวัตกรรม

ฟังดูดี แต่ทำไมเวลาอยู่ในกลุ่มคนที่หลากหลายแล้วเราจะรู้สึกประหม่าสุดท้ายก็กลับไปอยู่กลุ่มเดิม

ไม่แปลกเลยที่เราจะรู้สึกอึดอัดเวลาที่เราต้องอยู่ในกลุ่มคนที่หลากหลาย นั่นเป็นเพราะธรรมชาติของสมองไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง สมองคนเราชอบอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่คุ้นเคยและสามารถ

ประเมินล่วงหน้าได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น สมองทำงานแบบ Auto Pilot ในสภาพแวดล้อมหรือสิ่งที่เคยชิน โดยธรรมชาติเราจึงมักเลือกอยู่กับคนที่เหมือนเรา คุ้นเคย หรือเชื่อมโยงกันได้ทางใดทางหนึ่ง เมื่อเผชิญการเปลี่ยนแปลงสมองจะระวังภัย พร้อมรับมือกับสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดเดาได้ เราจึงอาจรู้สึกกังวลหรือต่อต้านความเปลี่ยนแปลง

ข่าวดีก็คือ เราสามารถฝึกตัวเองให้คุ้นชินได้ เมื่อเราเข้าใจธรรมชาติของสมองแล้ว เราสามารถเตือนตัวเองและตั้งใจเลือกกลุ่มที่มีความหลากหลาย สร้างความเชื่อมโยงในกลุ่ม เช่น หาสิ่งๆ ที่เหมือนอย่างการเชียร์กีฬาชนิดเดียวกัน ชอบวง ดุซิริส หรือปลั้มศิลปินคนเดียวกันก็ได้ ตั้งชื่อทีม สร้างสัญลักษณ์ประจำทีมเพื่อเชื่อมโยงทุกคนเข้าด้วยกัน สร้างวัฒนธรรมการฟังและปลุกฝังกรอบความคิดที่เปิดรับความคิดเห็นที่แตกต่าง ศึกษาและทำความเข้าใจความหลากหลายในทีม เพื่อนำจุดเด่นของแต่ละคนมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

เราอาจเริ่มง่าย ๆ วันนี้ ด้วยการไปทานข้าวกลางวันกับเพื่อนกลุ่มที่ไม่เคยไปพูดคุย หาสิ่งๆ ที่ชอบเหมือน ๆ กัน

คุณชอบอ่านอะไรใน @DOW

หลังเปลี่ยนโฉมจากนิตยสาร “ดาวเดียวกัน” เป็น “@DOW” นี้ก็เป็นเล่มที่สองแล้วนะค่ะกับชื่อใหม่และความเปลี่ยนแปลงภายในเล่มที่ทีมงานพยายามปรับปรุง เปลี่ยนแปลง เพื่อให้ผู้อ่านที่น่ารักทุกคนได้รับสาระ ความรู้ ความสบายใจ ทุกครั้งที่หยิบนิตยสาร @DOW มาอ่าน

ดาวสนุกฉบับนี้ ขอถามคำถามง่ายๆ ให้ทุกคนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น และมีสิทธิ์ลุ้นรางวัลโดยไม่ต้องกังวลว่าจะตอบผิดหรือถูก เพราะทุกคำตอบ “ถูกทั้งหมด” และ “มีสิทธิ์ลุ้นรางวัล” เช่นกัน เพียงตอบว่าคุณชอบอ่านอะไรใน @DOW

กติกาง่าย ๆ

เขียนคำตอบว่าคุณชอบอ่านเนื้อหาเรื่องใด ในนิตยสาร @DOW เพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 เรื่อง)

ถ่ายรูปหน้านี้เพื่อส่งคำตอบมาทาง **LINE@ นิตยสาร @DOW** (สแกน QR Code) พร้อมกับชื่อ ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์

เรื่องที่ชอบ

.....

.....

เหตุผล

.....

.....

ผู้ร่วมตอบคำถามทุกคน
ลุ้นรับ ขวดน้ำ Refill, feel good
จำนวน 10 รางวัล
 ขอให้ทุกคนโชคดีนะค่ะ

เฉลยคำถามฉบับที่แล้ว “ขยะจากงานวิ่งทิ้งอย่างไร”

- ขยะเปียก - ใบตอง เปลือกกล้วย กระจุด
- ขยะรีไซเคิล - ขวดแก้ว ขวดพลาสติก แก้วพลาสติก ถุงพลาสติก ซ้อนพลาสติก ทิชชู กล่องนม
- ขยะทั่วไป - ผ้าเย้น
- ขยะอันตราย - ถ่านไฟฉาย

รายชื่อผู้โชคดีที่ได้รับหมวกแก๊ป จำนวน 6 รางวัล

1. คุณเกณิกา กุลพงษ์
2. คุณโชติกา อึ้งรังลักษณ์กุล
3. คุณปรียาภัทร เอกเกษมสุข
4. คุณเจนจิรา
5. คุณสุกัญญา ขาวนวล
6. คุณกานติมา ประชุมพร

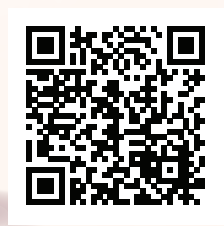
“

ทุกคนสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลงได้
ด้วยการเริ่มในจุดเล็ก ๆ
จากพฤติกรรมในชีวิตประจำวันของเรา
ช่วยกันคนละไม้คนละมือ
ก็เกิดความเปลี่ยนแปลงได้ในที่สุด

”

Seek Together™

สแกนเพื่อรับชมวิดีโอ
“ดาว จับมือเครือข่าย PPP Plastic
สานต่อภารกิจจัดการขยะพลาสติกอย่างยั่งยืน”